

[Christmas Møller.]

havde man et Stykke Tid haft liggende det øgede Køb i England, saaledes at man i Danmark havde vænnet sig til den engelske Vare, saa skulde dette være tilfredsstillende for de engelske Interesser. Derfor har jeg ogsaa i Dag Lov til at sige, at det er i nøje Overensstemmelse med hele den Politik, vi for vort Vedkommende har ført, naar vi siger, at der maa ske Lempelser i Forholdene, saaledes som vi i vort Forslag giver Udtryk for det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen spurgte Landbrugsrepræsentanterne bl. a., om de mente, at man kunde undvære Handelstraktaten med England. Jeg vil derom sige, at vi har jo Handelstraktaten, og saa længe vi har den, skal den ogsaa overholdes. Hvornaar den Tid kommer, da vi kan undvære den, skal jeg ikke udtale mig om, det ved jeg ikke, men jeg skal sige saa meget, at denne Handelstraktat, som det ærede Medlem paastaar nødvendiggør Valutacentralen, nødvendiggør visse Indgreb, som vi altid har været villige til at tilgodese, hvad vi ogsaa i det Forslag, som vi gennem en Aarrække har arbejdet for, fuldt ud har opfyldt, men denne Traktat nødvendiggør ikke i mindste Maade, at man skal opstille en ekstraordinær Beskyttelse for dansk Industri, som det øvrige Samfund maa betale. Det har intet som helst med Englandstraktaten at gøre; har det noget med den at gøre, er det snarest ved, at det forhindrer vor Samhandel med England.

Naar dernæst det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen fremhæver, at hvis vi nu gav mere frie Forhold, vil Importen stige, og derved vilde Kronen falde, saa har jeg i min Tale forleden gjort Rede for, at hvis man fjerner Spekulationen, og hvis man tilvejebringer ligelige Forhold Erhvervene imellem, hvad er der saa i Erfaringen baade fra Fortiden og Nutiden, der gør, at der skal et saadant ekstraordinært Indgreb til for at afbalancere disse to Ting mod hinanden? Det ærede Medlem har jo en overordentlig Viden om finansielle Forhold og ved selvfølgelig, at det ikke gøres ved en Guldbeholdning; hvis der i øvrigt er Forhold til Stede, som bringer Valutaen til at synke, vilde en Guldbeholdning snart være opbrugt. Nej, de økonomiske Forhold maa

være saaledes afbalanceret, at disse to Faktorer noget nær vejer lige.

Men naar det ærede Medlem udtalte sin Bekymring for, at Importen vilde stige, saa vil jeg videre sige, at jeg ikke kan se rettere, end at han her er i Modsætning til de faktiske Forhold, som de foreligger, og som den højtærede Udenrigsminister saa stærkt har fremhævet dem, sidst her i Eftermiddagsmødet, idet han siger: det, som er vor store Skade, er, at vi ikke kan faa Folk til i tilstrækkeligt Omfang at købe i Udlandet. Det er det, han argumenterer med: vi udsteder Attester, der ligger oven paa hinanden, men Folk vil ikke købe. En af Delene maa efter min Opfattelse være gal, og det skulde ikke undre mig, om de begge var gale.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er kommet ind paa den mærkværdige Tankegang, at der ikke kunde være Tale om et øget Køb i England, uden at det skulde ske ved Tvang. Jeg gør opmærksom paa, at bag ved baade Udenrigsministerens Udtalelser og ogsaa Udtalelser af det daværende ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal laa der en helt anden Betragtning, nemlig den, at Englandstraktaten skulde hindre, at man paa kunstig Vis begrænsede Samhandelen mellem de to Lande. Derfor var Englandstraktaten i sig selv god, men den er blevet os en dyr Historie, fordi den er blevet skammelig misbrugt til en Varefordyrelsespolitik her i Danmark, misbrugt, saa groft, at det har skabt store Vanskeligheder i Danmark, saaledes som selv det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen har maattet indrømme.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hassing Jørgensen: Jeg tror, jeg kan svare de to ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Knud Kristensen under eet. Englandstraktaten nødvendiggør efter min Anskuelse Valutacentralen, fordi den lægger Beslag paa saa stor en Del af vor Import, at Import herefter nødvendigvis kun kan foretages efter Indførselstilladelser, der udfærdiges i et Regeringskontor. Saa kan man for øvrigt for min Skyld kalde dette Kontor for noget andet; det bliver alligevel det